

- w konsekwencji stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 2 ust. 2 lit. b) decyzji Komisji w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszących odwołanie, oraz obniżenie nałożonych grzywien;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty. Dwa pierwsze dotyczą kartelu CPT, a dwa ostatnie – kartelu CDT.

Zarzut pierwszy: Sąd nie ustosunkował się do zarzutu SDI, że sprzedaż produktów nieobjętych kartelem powinna zostać wyłączona z obliczenia grzywny w ramach kartelu CPT. Zakładając nawet, że rozumowanie Sądu dotyczące istnienia jednolitego i ciągłego naruszenia stanowi dorozumiane uzasadnienie oddalenia zarzutu SDI (quod non), takie dorozumiane uzasadnienie narusza wytyczne Komisji w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ (zwanych dalej „wytycznymi”).

Zarzut drugi: jeśli chodzi o określenie dnia, w którym kartel CPT został zakończony, Sąd oddalił bez żadnego ważnego powodu zarzut SDI, że zmowa wymaga zaangażowania co najmniej dwóch przedsiębiorstw, a ponadto naruszył art. 101 TFUE w zakresie, w jakim stwierdził w wyroku, iż udział SDI w kartelu CPT trwał jako jedyny do dnia 15 listopada 2006 r. Poza tym Sąd naruszył zasadę równego traktowania w zakresie, w jakim odmówił obniżenia grzywny nałożonej na SDI.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo, gdyż uwzględnił przy obliczaniu grzywny w ramach kartelu CDT sprzedaż prowadzoną przez SDI na rzecz Samsung Electronics Corporation (SEC). Sąd błędnie zastosował pojęcie sprzedaży EOG w świetle wytycznych, ponieważ nie określił miejsca, w którym istnieje konkurencja.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo przy ocenie zastosowania komunikatu w sprawie współpracy, wskutek czego SDI nie otrzymała obniżki grzywny o 50 % w odniesieniu do kartelu CDT. Wnioski Sądu dotyczące kartelu CPT są z prawnego punktu widzenia bez znaczenia w kontekście kartelu CDT. Ponadto Sąd nieprawidłowo zastosował komunikat w sprawie współpracy oraz popełnił błąd, gdy potwierdził wniosek Komisji, że fakt, iż SDI nie opisała w swej odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów aspektu naruszenia związanego z podziałem rynku, mógł sam w sobie wpłynąć na ocenę współpracy SDI w toku postępowania administracyjnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-92/13
Koninklijke Philips Electronics NV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. przez
Koninklijke Philips Electronics NV**

(Sprawa C-622/15 P)

(2016/C 027/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Koninklijke Philips Electronics NV (przedstawiciele: E. Pijnacker Hordijk, J.K. de Pree, S. Molin, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-92/13;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części art. 1 ust. 1 lit. c), art. 1 ust. 2 lit. f), art. 2 ust. 1 lit. c) i e) oraz art. 2 ust. 2 lit. c) i e) decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim wymienione artykuły dotyczą KPNV, lub obniżenie grzywien nałożonych na KPNV w art. 2 ust. 1 lit. c) i e) oraz art. 2 ust. 2 lit. c) i e) decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi następujące główne zarzuty i argumenty:

Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, gdy uznał, że Komisja mogła zakwalifikować sprzedaż monitorów kineskopowych (zwanymi dalej „CRT”) prowadzoną przez grupę LPD na rzecz grupy Philips (oraz grupy LGE) jako sprzedaż wewnątrz grupy, oraz gdy uznał, że Komisja mogła zawrzeć w obliczeniu grzywny dla KPNV wartość sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych (zwanej dalej „DSTP”) w zakresie prowadzonej przez spółki zależne KPNV sprzedaży na niższym szczeblu monitorów komputerowych i telewizorów kolorowych z zamontowanymi CRT dostarczonymi przez grupę LPD.

Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja nie naruszyła prawa KPNV do obrony, gdy postanowiła – nawet w okolicznościach niniejszej sprawy – nie włączać grupy LPD do postępowania administracyjnego oraz wystosować do niej pismo w sprawie przedstawienia zarzutów na tej podstawie, że na KPNV spoczywa ogólny obowiązek zapewnienia, że w jej księgach i aktach zostaną zachowane zapiski dotyczące działalności grupy LPD nawet w przypadku upadłości LPD.

Sąd dopuścił się błędu w ocenie, ponieważ wypaczył zarzut podniesiony przez KPNV w odniesieniu do traktowania DSTP, przez co nie ustosunkował się do jednego z głównych zarzutów KPNV podniesionych względem decyzji. Wnosząca odwołanie wskazuje ponadto, że została pozbawiona ochrony podstawowej zasady równego traktowania, ponieważ Sąd nie uznał, że przy ustalaniu podstawy obliczenia grzywny do różnych przedsiębiorstw zastosowano różne przepisy prawne. Wskutek dyskryminacyjnego traktowania na KPNV nałożono znacznie wyższą grzywnę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-104/13
Toshiba Corp./Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 listopada 2015 r. przez Toshiba Corp.**

(Sprawa C-623/15 P)

(2016/C 027/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Toshiba Corp. (przedstawiciele: J.F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan, adwokat, A. Kadri, Solicitor)